

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.9.2010
— **Lego Juris A/S v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), Mega Brands Inc.**

(Asia C-48/09 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 40/94 — Yhteisön tavaramerkki — Tavararan muodon soveltuvuus tavaramerkiksi rekisteröintiin — Lego-palikan yläpinnasta ja kahdesta sivusta muodostuvan merkin rekisteröinti — Kyseisen rekisteröinnin mitättömäksi julistaminen samanmuotoisia ja -mitaisia lelupalikoita myyvän yrityksen hakemuksesta — Kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohta — Merkki, joka muodostuu yksinomaan teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömästä tavararan muodosta)

(2010/C 301/03)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Lego Juris A/S (edustajat: Rechtsanwalt V. von Bomhard ja Rechtsanwalt T. Dolde)

Valittajan vastapuoli ja muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: D. Botis) ja Mega Brands Inc. (edustajat: asianajajat P. Cappuyns ja C. De Meyer)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-270/06, Lego Juris A/S vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 12.11.2008 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kumoamiskanteen, jonka luokkiin 9 ja 28 kuuluvia tavaroita varten rekisteröidyn, Lego-palikan muodossa esitetyn kolmiulotteisen yhteisön tavaramerkin haltija oli nostanut sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) suuren valituslautakunnan 10.7.2006 tekemästä päätöksestä R 856/2004-G, jolla oli hylätty valitus, joka oli tehty mitättömyysoaston päätöksestä julistaa kyseinen tavaramerkki osittain mitättömäksi Mega Brandsin esittämän mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen yhteydessä — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdan tulkinta

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) Lego Juris A/S velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 82, 4.4.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.9.2010 (Dioikitiko Efeteio Thessalonikisin (Kreikka) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Zoi Chatzi v. Ypourgos Oikonomikon

(Asia C-149/10) ⁽¹⁾

(Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 96/34/EY — Vanhempainloma koskeva puitesopimus — Puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohdan tulkinta — Vanhempainloma koskevan oikeuden saaja — Vanhempainloma kaksosten syntymän yhteydessä — Syntymän käsite — Syntyneiden lasten lukumäärän huomioon ottaminen — Yhdenvertaisen kohtelun periaate)

(2010/C 301/04)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Zoi Chatzi

Vastaaja: Ypourgos Oikonomikon

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemästä vanhempainloma koskevasta puitesopimuksesta 3.6.1996 annetun neuvoston direktiivin 96/34/EY (EYVL L 145, s. 4) liitteenä olevan puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EUVL C 83, s. 289) 24 artiklan tulkinta — Kaksosten syntymän perusteella myönnettävä vanhempainloma — Vain yhden vanhempainloman myöntäminen — Perusoikeuskirjan 21 artiklan rikkominen syntymään perustuvan syrjinnän ja suhteellisuusperiaatteen vastaisen kaksoslasten oikeuksien rajoittamisen vuoksi

Tuomiolauselma

1) UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n 14.12.1995 tekemästä vanhempainloma koskevasta puitesopimuksesta 3.6.1996 annetun neuvoston direktiivin 96/34/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 15.12.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/75/EY, liitteenä olevan vanhempainlomasta 14.12.1995 tehdyn puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohtaa ei voida tulkita siten, että sillä annetaan lapselle yksilöllinen oikeus vanhempainlomaan.

2) Puitesopimuksen 2 lausekkeen 1 kohtaa ei ole tulkittava siten, että kaksosten syntymä tuottaa oikeuden syntyneiden lasten lukumäärää vastaavaan määrään vanhempainlomia. Tällä lausekkeella — luettuna yhdenvertaisen kohtelun periaatteen valossa — velvoitetaan kuitenkin kansallinen lainsäätävä toteuttamaan sellainen vanhempainloma koskeva sääntely, jolla voidaan kussakin jäsenvaltiossa vallitseva tilanne huomioon ottaen taata kaksosten

vanhempi kohtelu, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon heidän erityistarpeensa. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on selvittää, onko kansallinen sääntely tämän vaatimuksen mukainen, ja tulkita, tapauksen niin vaatiessa, tätä kansallista lainsäädäntöä mahdollisimman pitkälle unionin oikeuden mukaisesti.

(¹) EUVL C 148, 5.6.2010.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 7.7.2010 — Georg Neidel v. Stadt Frankfurt am Main

(Asia C-337/10)

(2010/C 301/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Georg Neidel

Vastaaja: Stadt Frankfurt am Main

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Sovelletaanko direktiivin 2003/88/EY (¹) 7 artiklaa myös virkasuhteisiin?
2. Käsittääkö direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohta myös oikeuden vuosilomaan, sikäli kuin kansalliseen lainsäädäntöön perustuva lomaoikeus ylittää neljä viikkoa?
3. Kuuluuko direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan myös oikeus sellaiseen palkalliseen vapaaseen, joka kansallisen lainsäädännön nojalla myönnetään vuosiloman lisäksi epäsäännöllisen työajan perusteella pyhäpäivien korvaamiseksi?
4. Voiko eläkkeelle siirtynyt virkamies vaatia oikeutta saada vuosiloman sijasta lomakorvaus suoraan direktiivin

2003/88/EY 7 artiklan 2 kohdan perusteella, jos hän on ollut sairauden vuoksi poissa työstä eikä näin ollen voinut pitää vuosilomaansa vapaan muodossa?

5. Voiko kansallisessa lainsäädännössä säädetty lomaoikeuden ennenaikainen raukeaminen olla ainakin osittain esteenä oikeudelle saada vuosiloman sijasta lomakorvaus?
6. Koskeeko direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 2 kohtaan perustuva oikeus saada vuosiloman sijasta lomakorvaus ainoastaan direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohdassa taattua neljän viikon vähimmäisvuosilomaa vai koskeeko oikeus saada vuosiloman sijasta lomakorvaus myös muita kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä lomaoikeuksia? Kuuluvatko näihin laajennettuihin lomaoikeuksiin myös sellaiset oikeudet, joiden osalta oikeus palkalliseen vapaaseen perustuu ainoastaan tavanomaisesta poikkeavaan työaikaan?

(¹) Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 18.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL L 299, s. 9).

Kanne 20.7.2010 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-362/10)

(2010/C 301/06)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. La Pergola ja K. Herrmann)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä 17.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/98/EY (¹) säännösten mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 ja 11 artiklan täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.